

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Protokollen, der forbyder til Krigsbrug at anvende kvælende, giftige eller lignende Gasarter samt bakteriologiske Krigsmidler, vedtoges paa den af Folkenes Forbund sammenkaldte internationale Konference i Genève om Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel i Maj—Juni 1925. Spørgsmaalet rejstes paa Konferencen af de Forenede Staters Delegation, som foreslog, at der i Vaabenhandelskonventionen optoges en Bestemmelse, der forbød de kontraherende Stater at udføre kvælende og giftige Gasarter. Fra polsk Side foresloges det at medtage bakteriologiske Krigsmidler. Spørgsmaalet henvistes til Behandling først i det juridiske Udvalg og senere til Militærkommissionen, hvis Flertal var af den Formening, at Forbud mod Eksport og Import af de for Gaskrig nødvendige Stoffer og Apparater ikke vilde være tilstrækkeligt til at hindre Anvendelsen af Giftgas og lign. i fremtidige Krige, dels fordi man ikke derved afskaar de producerende Stater fra at bruge saadanne Stoffer, dels fordi der rejste sig praktiske Vanskeligheder ved at gennemføre en virkelig Kontrol med deres Forhandling. Kommissionen foreslog derfor Spørgsmaalet om Forbud mod Brug af Giftgas og bakteriologiske Krigsmidler forelagt for en særlig Konference.

I Konferencens Generalkommission udtalte den amerikanske Førstedelegerede derefter Ønsket om, at man kunde enes om i Forbindelse med Vaabenhandelskonventionen at oprette en Protokol af væsentlig samme Indhold som den Bestemmelse, der indeholdes i den den 6. Februar 1922 paa Washingtonkonferencen afsluttede Traktat vedrørende Brugen af Undervandsbaade og giftige Gasarter. Samtidig indbød han paa de Forenede Staters Regerings Vegne til snarest muligt at mødes til en Konference i Washington til Løsning af denne Sag. Den franske Delegation sluttede sig til det amerikanske Ønske om Oprettelse af en særlig Protokol. Forhandlingen resulterede, at man besluttede straks at oprette en

saadan. Paa Forslag af Polen udstraktes Protokollen til ogsaa at omfatte bakteriologiske Krigsmidler.

I Protokollens Indledning henvises først til den almindelige Verdensopinion, der fordømmer Brugen af giftige Gasarter m. m. Dernæst henvises der til, at Brugen er forbudt i Traktater, hvormed sigtes til den ovennævnte i Washington den 6. Februar 1922 undertegnede Traktat vedrørende Brugen af Undervandsbaade og Giftgas og endvidere til Art. 23 i det paa Haagerkonferencerne i 1899 og 1907 vedtagne Landkrigsreglement, der bl. a. forbyder at anvende Gift eller forgiftede Vaaben og Vaaben, Projektiler eller Stoffer, som efter deres Natur foraarsager unødvendige Lidelser, til den paa Haagerkonferencen i 1899 vedtagne Deklaration, der forpligter de kontraherende Magter til ikke at bruge Projektiler, hvis eneste Øjemed er at udbrede kvælende eller giftige Luftarter, og til Fredstraktaternes herhenhørende Bestemmelser (Versaillestraktaten (Tyskland), af 28. Juni 1919, Art. 171; Trianontraktaten (Ungarn) af 4. Juni 1920, Art. 119; Saint-Germaintraktaten (Østrig) af 10. September 1919, Art. 135; Neuillytraktaten (Bulgarien) af 27. November 1919, Art. 82).

Selve det i Protokollen indeholdte Forbud, der skal anerkendes som udgørende en Del af Folkeretten, er klart affattet og giver ikke Anledning til Bemærkninger. Sætningen „forsaavidt de ikke allerede er Parter i Traktater, der forbyder denne Brug“ indsattes bl. a. af Hensyn til de Magter, der havde undertegnet Washingtontraktaten af 6. Februar 1922, som, hvis denne Overenskomst var traadt i Kraft — grundet paa de deri indeholdte Bestemmelser angaaende Undervandsbaade blev den ikke ratificeret — indbyrdes vilde have været bundet forsaauidt angaar Forbudet mod Brugen af Giftgas, men ikke med Hensyn til Brugen af bakteriologiske Kampmidler.

Protokollen træder i Kraft ved Depo-neringen af Ratifikationsinstrumenterne hos den franske Regering, og den ratificerende